

spørgsmål, der ikke er opnået enighed om. Opmanden udpeges af parterne. Såfremt parterne ikke kan blive enige om udpegning af en opmand, udpeges denne af Højesterets præsident. Opmanden træffer afgørelse senest den 30. juni 1991.'

Baggrund:

Baggrunden for beslutningsforslaget var, at Praktiserende Lægers Organisation (PLO) havde opsagt landsoverenskomsten om almen lægegerning med virkning fra den 1. januar 1991. På et møde den 21. december 1990 i Sygesikrings Forhandlingsudvalg (SFU) blev der forelagt en aftale mellem SFU og PLO om forlængelse af den gældende overenskomst indtil den 1. juli 1991. Denne aftale var efter forslagsstillerens opfattelse i al væsentlighed en opfyldelse af den gældende overenskomst i forlængelsesperioden.

Regeringen meddelte imidlertid den 21. december 1990, at aftalen mellem SFU og PLO af hensyn til samfundsøkonomien og de lave lønstigninger, der var nødvendige i både den offentlige og den private sektor, ikke kunne godkendes i henhold § 26, stk. 2, i lov om offentlig sygesikring, og fremsatte forslag til lov, se omtalen under L 2, om forlængelse uændret i 3 måneder af landsoverenskomsten mellem SFU og PLO.

Forslagsstillerne til beslutningsforslaget kunne ikke acceptere regeringens afvisning af aftalen mellem SFU og PLO og ønskede med folketingsbeslutningen endvidere at sikre,

- at der ikke opstod en situation med patientbetaling for lægehjælp fra den 1. januar 1991, og
- at SFU og PLO fik en fornyet mulighed for at nå til enighed om en egentlig fornyelse af landsoverenskomsten for almen lægegerning fra den 1. juli 1991.

I Sundhedsudvalgets betænkning stillede Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre ændringsforslag om, at regeringen ud over at godkende aftalen mellem SFU og PLO tillige senest den 1. februar 1991 skulle fremsætte lovforslag, se omtalen under L 122, hvorefter der, såfremt der ikke inden den 1. juni 1991 var indgået en ny landsoverenskomst, skulle udpeges en opmand, der skulle afgøre de spørgsmål, der ikke var opnået enighed om. Dette ændringsforslag blev vedtaget.

Afstemning:

Beslutningsforslaget vedtaget med 80 stemmer (S, SF og RV) mod 71 (KF, V, FP, CD og KRF).

B 6

Forslag til folketingsbeslutning om lavere medicinpriser m.v.

Af Torben Lund (S), Hanne Andersen (S), Dorte Bennedsen (S), Martin Glerup (S), Anna-Marie Hansen (S), Qvist Jørgensen (S), Tove Lindbo Larsen (S), Lone Møller (S) og Ingrid Rasmussen (S).

Vedrørende Sundhedsministeriet.

Fremsat skr 10/191	FF	203
Forsl som fremsat	Till.A	907
1.beh 15/191	FF	405

Beh sammen med B 3.

Ordførere: (1.beh) Torben Lund (S), Karen Højte Jensen (KF), Anders Mølgaard (V), Birgitte Husmark (FP), Poul Nødgaard (FP), Lis Noer Holmberg (CD), Elisabeth Arnold (RV) og Inger Stilling Pedersen (KRF).

Efter 1.beh henvist til Sundhedsudvalget (SUU).

Resumé:

Beslutningsforslaget havde følgende ordlyd: 'Folketinget pålægger regeringen inden 1. april 1991 at træffe foranstaltninger og herunder at fremsætte nødvendige lovforslag med henblik på at opnå besparelser på lægemiddelområdet efter følgende retningslinjer:

1. Der etableres en prisgodkendelsesordning for lægemidler, der ønskes markedsført i Danmark.
2. Der indføres adgang til, at den enkelte læge kan bestemme, at et ordineret præparat af apoteket kan erstattes med et ligevirkende præparat, der er billigere (generisk ordination).
3. Der indføres en omlægning af reglerne for apotekeravancer.
4. Der gennemføres administrative foranstaltninger med henblik på at begrænse medicinforbruget og sikre en mere korrekt og prisbevidst anvendelse af medicin.